Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 65.658 van 26 maart 1997

A.63.298/VI-12.387

In zake : **DRUEZ** Anne-Marie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. José CHEVALIER, advocaat,
Rue Péterinck 2/1
7500 Doornik,

tegen :

de Franse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door haar Regering,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Martine VAN ASSCHE, advocaat,
Voorzittersstraat 28
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 13 april 1995 ingediende verzoekschrift waarbij Anne-Marie DRUEZ de nietigverklaring vordert van de beslissing vervat in de brief van 17 februari 1995 waarbij zij vanaf 31 augustus 1989 ter beschikking wordt gesteld wegens ziekte;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer DEBRA, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 1996 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 14 februari 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 maart 1997;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr.D. DELANGRE, loco Mr. J. CHEVALIER, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. M. VAN ASSCHE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer ERNOTTE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Verzoekster is lagere-schoolonderwijzeres aan het lyceum van de Franse Gemeenschap van Chièvres. Op 23 februari 1987 is zij het slachtoffer van een verkeersongeval op de weg van het werk, waardoor zij tijdelijk volledig arbeidsongeschikt is. Op 10 juli 1989 stelt de administratieve gezondheidsdienst in hoger beroep de datum van consolidatie vast op 1 juni 1989 en

bepaalt hij de graad van blijvende invaliditeit op 7 %; hij gaat ervan uit dat de herhaalde afwezigheid na 31 mei 1989 te wijten is aan een aandoening die niets van doen heeft met het ongeval.

Op 5 augustus 1991 vraagt directeur DEBATTY van de directie-generaal personeel, statuten en administratieve organisatie van de Franse Gemeenschap aan verzoekster hem een "afschrift van het bericht van consolidatie met betrekking tot het arbeidsongeval (van) 23 februari 1987" over te zenden. Op 2 oktober 1991 antwoordt haar advocaat dat zijn cliënte via juridische weg "niet alleen de datum van consolidatie (...) maar ook de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid (...)" betwist. Bij vonnis van 23 juni 1995 beveelt de arbeidsrechtbank te Doornik daarover een deskundigenonderzoek.

Bij een vonnis van 24 januari 1997 heeft de arbeidsrechtbank de tijdelijke arbeidsongeschiktheid van 23 februari 1987 tot 31 mei 1988 op 100 % vastgesteld, de datum van de consolidatie van de letsels op 1 juni 1988 bepaald en de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid op 17 % vastgesteld.

Tijdens de duur van het geschil gaat de administratieve gezondheidsdienst ervan uit dat de arbeidsongeschiktheid van verzoekster niet te wijten is aan haar ongeval en dat haar herhaalde afwezigheid "eventueel slechts als verlof wegens ziekte kan worden gevalideerd".

Op 21 december 1994 vraagt directeur DEBATTY, zonder te wachten op de afloop van de hangende procedures, waarvan hij op de hoogte was gebracht, dat verzoekster vóór de pensioencommissie zou verschijnen. Die commissie deelt op 1 juni 1995 aan verzoekster mede

dat de hoofdgeneesheer van de administratieve gezondheidsdienst beslist heeft dat zij de voorwaarden vervult om voortijdig definitief gepensioneerd te worden wegens haar definitieve lichamelijke ongeschiktheid voor alle ambten, dat haar definitieve ongeschiktheid niet voortvloeit uit een zware handicap die opgelopen werd tijdens de loopbaan, bedoeld in artikel 134 van de wet van 26 juni 1992, en dat zij niet lijdt aan een ernstige aandoening die moet worden gerekend tot die welke bedoeld zijn in artikel 11 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974. Het door verzoekster ingestelde beroep leidt op 10 januari 1996 tot een in onderlinge overeenstemming genomen beslissing volgens welke :

- ze niet voldoet aan de voorwaarden om voortijdig gepensioneerd te worden wegens gezondheidsredenen,

- ze ongeschikt is voor de uitoefening van haar ambt en zes maanden nadien opnieuw moet worden onderzocht,

- ze niet lijdt aan een ernstige aandoening die moet worden gerekend tot die welke bedoeld zijn in artikel 11 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974.

Verzoekster wordt op 20 juni 1996 opnieuw onderzocht en de administratieve gezondheidsdienst beslist ditmaal dat ze voldoet aan de voorwaarden om voortijdig te worden gepensioneerd wegens gezondheidsredenen. Verzoekster vraagt op 14 november 1996 haar pensionering vanaf 1 oktober 1996 aan.

De waarnemend bestuursdirecteur DEBATTY wacht niet op het vonnis van de arbeidsrechtbank, noch op de beslissingen van de administratieve gezondheidsdienst en deelt verzoekster op 17 februari 1995 schriftelijk mede dat ze "vanaf 31 augustus 1989

ter beschikking is gesteld wegens ziekte". Dit is de bestreden handeling;

Overwegende dat de verwerende partij in een eerste exceptie van niet-ontvankelijkheid betoogt dat het beroep geen onderwerp heeft; dat zij zich beroept op de tekst van artikel 9 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 genomen ter uitvoering van artikel 164 van het statuut van 22 maart 1969 en op de vergelijking met de teksten betreffende de andere gevallen van terbeschikkingstelling, en aanvoert dat het personeelslid van rechtswege ter beschikking is gesteld wanneer hij het aantal dagen ziekteverlof waarop hij recht heeft, heeft opgebruikt, zonder dat daartoe een administratieve beslissing nodig is, omdat de terbeschikkingstelling rechtstreeks en van rechtswege uit de wetgeving voortvloeit; dat zij wijst op het declaratief karakter van de terbeschikkingstelling wegens ziekte; dat zij in een tweede exceptie van niet-ontvankelijkheid betoogt dat verzoekster geen belang heeft bij het beroep, omdat ze in ieder geval ter beschikking zou moeten worden gesteld van het ogenblik af dat de voorwaarden die aanleiding geven tot de overgang naar die administratieve stand vervuld zijn;

Overwegende dat de administratieve stand van terbeschikkingstelling wezenlijk verschillend is van de stand van actieve dienst; dat de overgang van de ene naar de andere niet impliciet kan geschieden, omdat zulks de rechtszekerheid van de betrokkenen ernstig in het gedrang zou brengen; dat een uitdrukkelijke administratieve beslissing vereist is;

Overwegende dat, in verband met de vraag of die beslissing moet worden bestempeld als declaratief of rechtscheppend, naar luid van artikel 9 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 genomen ter

toepassing van artikel 164 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 dat betrekking heeft op de personeelsleden van de onderwijsinrichtingen van de Staat (nu de Gemeenschappen) het "personeelslid (...) van rechtswege ter beschikking [is] gesteld wanneer hij wegens ziekte (...) afwezig is nadat hij het maximum aantal verlofdagen heeft genoten dat hem om die reden kan toegekend worden"; dat de in die bepaling voorkomende uitdrukking "van rechtswege" geen declaratief karakter verleent aan de handeling waarbij een personeelslid ter beschikking wordt gesteld; dat zij alleen betekent dat de administratie ter zake niet over een discretionaire bevoegdheid beschikt om tot terbeschikkingstelling te besluiten wanneer de in dit artikel vastgestelde voorwaarden vervuld zijn; dat de overheid, alvorens tot die terbeschikkingstelling te besluiten, echter eerst de situatie van het betrokken personeelslid dient te onderzoeken en zijn periodes van afwezigheid tijdens zijn loopbaan nader moet omschrijven; dat zulk een beslissing, wegens de ingewikkeldheid ervan en de beoordeling die ermee gepaard gaat wanneer twijfel of, zoals in dezen, een geschil rijst over de oorzaak van bepaalde periodes van afwezigheid, onderworpen is aan de controle van de rechter inzake machtsoverschrijding; dat de terbeschikkingstelling wegens ziekte een rechtscheppende beslissing is die ten aanzien van het personeelslid een nieuwe rechtstoestand doet ontstaan; dat het beroep een onderwerp heeft en ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan de onbevoegdheid van de steller van de handeling;

Overwegende dat de verwerende partij het belang bij het middel betwist door middel van een

argument dat overeenkomt met datgene dat tegen de ontvankelijkheid van het beroep is aangevoerd;

Overwegende dat geen enkele bepaling aan een bestuursdirecteur de bevoegdheid verleent om de administratieve stand van een lid van het onderwijzend personeel te wijzigen; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond is om de overige middelen van het beroep te onderzoeken, die, gesteld dat ze gegrond zijn, geen ruimere nietigverklaring kunnen meebrengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beslissing vervat in de brief van 17 februari 1995 van bestuursdirecteur DEBATTY en waarbij Anne-Marie DRUEZ vanaf 31 augustus 1989 ter beschikking wordt gesteld wegens ziekte, wordt vernietigd.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zesentwintig maart 1900 zevenennegentig door :

de HH.	ANDERSEN,	kamervoorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	HANSE,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Chr. MALCORPS. **R. ANDERSEN.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**